

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
reținut.
INȘERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la uz-
mătoarele Birouri de știri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalek, Rudolf Maske, A. Oppalik
Nachfolger; Anton Oppelik, J.
Dannesbör, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenzia Hassa, Bu-
cureștile de România; în Ham-
burg: Karolyi & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garantată pe o coloană 8 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în să-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se pronunță la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu două în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 47.

Brașov, Joi, 29 Februarie (12 Martie)

1896.

Condeii simbriaș.

X.

Nimic nu caracterizează mai bine naționalismul românesc, ce inspiră pe Ionuțul Sârbului din Șiria, decât modul cum el întotdeauna a căutat și caută să scuse faptele rele și dușmănoase ale Maghiarilor, aruncând totă vina în spinarea Românilor.

Când făcea la comanda lui Prochaska din Viena și Teschen „schite etnografice” despre Români, scria:

„...Peste tot sinceritatea nu este privită la Români ca o datorie, și cel ce spune adevărul e luat în ris; pentru Maghiari însă, sinceritatea e o datorie și Maghiarul din cauza sincrității sale e luat în ris de Români”. (Die Rumänen in Ungarn, Siebenbürgen etc. de I. Slavici 1881, pag. 145.)

Când „învêța pe Ardeleni” în „Tribuna”, cum se făcea politică, scria:

„...Existențe catilinare pot să devină și nobili scăpătați și necăpătuiți; ba sunt unii dintre dâșii chiar și acum; vorba e însă, că în Ardel existențele catilinare maghiare sunt mai mult ori mai puțin inofensive, pe când cele române, trăind în strînse legături cu masele poporului, pot să devină o calamitate elementară”. („Tribuna” nr. 104 din 1884.)

În broșura „Tribuna și Tribuniștii” (1896) același condeii scrie următoarele:

„Acela, care scie să judece și îi cunoșce pe Maghiari, trebuia să fiă convins, că așa numai de capul lor nu se avêntă ei în aceste procese „monstruoase”. (Procesul „Repliei” și al „Memorandului”). Ei nu și-au dat, în suficiența lor nemeșcă, nici-odată silința de a cunoșce țera, n’au studiat nici-odată cestiuile, ce voiau să rezolve, au fost deci amăgiți de „amicii” lor Români... (pag. 47.)

Eată cum și ađi, după doispredece ani, în care lung interval conflictul dintre Români și Maghiari s’a înășprit așa de tare, Ioan Slavici scie să ia în apărare pe „nemeșii” maghiari „inofensivi” și să

arunce totă vina pentru inscenarea acelor procese monstruoase asupra „amicilor” lor români.

Ceea ce e însă mai nostim, acești amici ai „nemeșilor” unguri își aveau, după Slavici, „cartierul general” în București; domnii Las-car Catargiu, Petre Carp, Tache Ionescu și Nicu Filipescu n’aveau alt lucru mai urgent, decât să amăgescă pe fostul ministru de justiție Desideriu Szilagy — care pe cât scim, nici nu e „nemeș” — ca să pună la cale acele procese în contra Românilor.

Și pentru ce toate acestea?

Pentru ca să fiă înlăturate trei persoane, — răspunde marele augur al „Tribuniștilor” dela Măgurele, — anume Eugen Brote, V. Lucaciu și Aurel Popoviciu, ér mai ales Eugen Brote, în contra căruia conservatorii din România au urzit, cu concursul d-lui Dr. Rațiu, o adevărată conjurația spre a’l discredită, ca desertor.

În această conjurația implică el și organul nostru și „Dreptatea” din Timișoara, ca să se vadă, că și aceste au contribuit la amăgirea „nemeșilor” maghiari inofensivi.

Spune apoi, că acei trei „Tribuniști” — unul din ei, Aurel Popoviciu, precum scim, s’a lăpădat într’aceea de tovarășia — au idei europenesci pentru legea electorală europenescă, cu care boierul ungar Banffy va avé să răpună pe dușmanii săi Români, că

„ei sciu să privescă lucrurile din punctul de vedere al unei mai bune organizări în statul ungar și al fortificării monarhiei habsburgice și că nu concesiuni particulare pentru Români cer ei, ci îmbunătățiri în statul ungar” id est: o „lege electorală europenescă nu numai pentru Români, ci pentru întregul regat al Ungariei”. (pag. 91 și 95.)

Ômenii aceștia, ăce mai de parte, n’au putut fi înlăturați, cu toate procesele „monstruoase”.

Cum ar fi și putut fi înlăturat un Eugen Brote, care n’a așteptat

să fiă înlăturat, — ca Ioan Slavici. cel ce „nici-odată n’a ținut să nu fiă înlăturat”, — ci a preferit a se înlătura el însuși de cu vreme și „de bună voiă” trecând peste graniță?

Am scăpat dér de-o mare pri-mejdiă, căci de-ar fi fost înlăturați odată Eugen Brote, cu Lucaciu și Popoviciu „Românii aveau să devie cei mai blegi ômeni” (pag. 47.)

Așa însă mai e speranță, că totuși vor fi ômeni, cari să scie rezolva conflictul dintre Români și Maghiari:

„Silințele de a-i înlătura i-au desemnat și îi avem gata pentru timpul când patria lor și neamul nostru îi vor reclama” (pag. 92.)

Cu alte cuvinte, pe acești trei ômeni i-a desemnat tovarășia „tribuniștilor” ca să fiă gata, pe când îi va chiama baronul Banffy să incheie învoiala cu Români. Dér cum amintirăm, deja unul din ei li-a dat de scire, că nu e nici decum dispus a se îmbulzi la plăcintele, ce se vor împărți la mileniului unguresc, și a desavuat foarte categoric pe Slavici și pe întimul acestuia Eugen Brote.

Auspiciile marelui acțiunii de împăciuire a „Tribuniștilor” sunt așa-ăder cel puțin atâta de próste, pe cât de próstă a fost pornirea guvernului ungar, care, lăsând să fiă păcălit de „amicii” săi români, a inscenat procesul Memorandului.

Dér nu numai guvernul ungar a fost păcălit, ci au fost păcăliți și cei ce au făcut „amicilor” săi „che-ful” de a merge la Clușiu și de-a intra „în marea halima, ce se numesce procesul Memorandului”. (pag. 56.)

Nu se putea ca Ioan Slavici să le facă membrilor din comitet mai mare cinste, decât prin disprețul ce-l arată în broșura sa față cu ei pentru faptul, că s’au prezentat la procesul Memorandului, și condamnați fiind, au intrat în temniță.

Și nimic nu pôte caracteriza infamele neltiri ale celor din compania Slavici-Brote mai mult ca stăruințele lor de-a îndemna pe mem-

brii comitetului să deserteze cu toții dela postul lor, numai ca să acopere printr’asta lașitatea acelu colec necredincios, care i-a băgat în încurătură și apoi a luat’o la să-nătósa, și ca să facă servicii vremelnice politice militante de partid din România, la care s’a fost înrolat acela.

Slavici ăce, că politica acésta de taie-fugă — Dumneđu se-o ierte — avea de scop ca toți cei urmăriți să constituie o „emigrațiune de ômeni ai ordinei” și să continue astfel lupta din afară.

Absurditatea și nemernicia acestui plan reiese chiar și din numirea „emigrațiune de ômeni ai ordinei”. Ei bine, ce ordine erau să apere din afară acești emigranți séu esilați de bună voiă, cea ungurescă, ori cea turcescă, ori cea japoneză? Ori că aveau să céra intervenția puterilor, ca să facă ordine în statul ungar? Dér atunci ce s’ar fi ales de programul de împăciuire al lui Ioan Slavici?

Ori dóră tocmai de aceea a stăruit el împreună cu tovarășii săi așa de mult ca membrii comitetului partidului național român să curețe locul și să părăsescă lupta în Ardeal, ca apoi să fiă cu atât mai ușor baronului Banffy de-a face aici „liniște și ordine?”

Tot pentru „nemeșii” din Ardeal.

Pentru „nemeșii” din Ardeal se ivesc rațele unei nouă speranțe de — chilipir. Se vede, că darul de trei milioane floreni, ce-l căpétaseră înainte cu un an și câteva luni, l’au păpat și acum éráși le mai trebuie ceva.

Anii trecuți, când cu despăgubirea regaliilor, prin care li-s’a luat descendenților foștilor iobagi români o avere aproximativă de 25 milioane floreni, ér nemeșilor unguri conți și baroni, li-s’au dat sume enorme, — ar fi fost în drept ori-cine să credă, că cel puțin un șir de ani „nemeșii”

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Doica.

— De Baranzevich K. —

(Fine)

IV.

Trecu primăvera și veni véra cu zădufuri. Arborii, deși orenguroși, se desvoltau minunat, câmpul verde era acoperit de flori pestrițe. Pasêrile ciripeau vesel în oimteri. Cununile gătite din flori próspete și cari ajunseră de-odată cu primăvera pe mormântul artistului, s’au uscat și împrăștiat; mișorul, care l’a plantat Wlassjewna, crescú repede și deveni un adevărat arbust. Bêtrâna cercetă mai în totă ziua mormântul fiului ei. Trăia la casa véduvei, dér puțin își făcea de lucru cu familia. Des de dimineță își pune în busunar o bucată de pâne, ese liniștit din bucătăria și merge în oraș. Ea ajunge în oimteri, când sórele răsăritor auresce cu rațele-i pieđușe vârful turnului bisericuței și acopere crucile albe cu lumină orbitóre.

Ea se aședă sub crengile puternicului plop de lângă mormânt. Aici séde ore întregi, cu capul plecat, mișcându-și în mod neînțeleș buzele uscate. Că se rógă, ori vorbesce cu réposatul, repetând cuvintele de iubire și îndrăgire, ce ’i le spunea în copilăria lui — soie numai Dumneđu. Dér când sórele cobóră spre apus, când monumentele și crucile aruncă umbră lungă, pe drumul právos se pôte vedé bêtrâna mergând spre oraș.

V.

Intr’o ăi află la mormânt mai mulți ômeni, cari veniseră și mai de timpuriu, decât ea. Ômenii aduseră pietrii sure, din cari să pregătescă monument artistului..

Tótă ziua Wlassjewna a fost foarte tristă. Se obicnuise mult ca liniștea, cu tăcerea sêrbătorescă a imperiului morții; s’a dedat cu ciripitul necontentit al pasêrilor și cu băjbăitul albinelor. În acéști ăi însă cimiterul se umplu de voci șgomotoșe și dure, pietrarii tăiau petriile. Sub loviturile ciocanelor pietriile sburau și cădeau în iarbă. Și asta a ținut până séra.

Unul din muncitorii începú să cânte. Griurul, care în totă dimineța se aședă pe mormântul vecin și acolo își țirăia cânteculele dulci, a venit și ađi; dér numai o singură dată își întorse căpșorul frumos spre omul necunoscut, numai un moment îl privi cu ochii lui limpeđi și mici, apoi își întinse aripile și sburá.

În câteva ăile monumentul s’a ispravit. Muncitorii începuseră să curățe locul. Unul din ei călcă cu cismele lui grele pe salcia bêtrânei Wlassjewna, apoi se plecá, o smulse din pământ și c’o lovitură de picior o depártă dincolo de mormânt. Inima bêtrânei femeii se strînse dureros. Lacrimi îi umplură ochii, și numai târziu după apusul sórelui, își téri cătră casă ostenitele membre.

VI.

Tómna, când vântul rece aduse de cătră miadă-nópte plóia, apoi zăpadă, care nu se mai topi — a murit și Wlassjewna. Ea își dete sufletul într’un colț întunecat și strimt, unde o aședase véduva; a murit liniștită, cu consciința curată, și cel din urmă cuvânt, care ’i-a sburat de pe buze

a fost cuvântul plin de iubire adresat cătră neuitatul ei Șașa.

Au îngropat’o unde se obicnuesce a îngropa pe cei sêraci, departe de biserioă, lângă un gard negrit și de jumătate ruinat de plóia și de dintele timpului. De-asupra gropii i-au pus o simplă cruce de lemn — au uitat’o.

În curând uitară și pe artist, de-asupra mormântului căruia se înălță un monument de marmoră, cu chipul decedatului. Vânt rece de tómna târziu isbesce în grilajul de fier, care scârțae dureros. Pe treptele de piatră ale monumentului nu creșce nici o flóre mirositoare, nu este pagiste verde și móle, și de jur împrejur nu se simte nici cel mai mic semn de vieță; mort și rece e aici totul, ca pietriile, sub cari zace cadavrul unui om, care în vieța lui a desteptat atâta simțământ cald și ferocitor. Și greu trebuie, că-i va căde acéști odihnă sub pietriile, cari îl vor apăsa de veci...

Dela țera.

vor fi pe pace și nu se vor mai ridica cu nouă și nouă pretensiuni și cerșitorii.

Dér apetitul crește mâncând, dice un proverb, și acest proverb se poate de minune aplica și la „nemeșii” ardeleni. Abia decă au trecut vre-o patru ani dela despăgubirea regaliilor și la sfârșitul anului trecut, 1895, camera le votă, drept dar de Crăciun, încă vre-o trei milioane fl.

Acum e pe cale de a se face același lucru. Ministrul de justiție Erdély, cu ocaziunea desbaterei bugetului portofoliului său, a declarat adecă, că între multele proiecte de legi, ce le va prezenta camerei în timpul cel mai scurt, va fi și un proiect privitor la „regularea afacerilor urbariale”, alt proiect va prezenta cu privire la „regularea raporturilor de proprietate ale grănițelor” etc. etc.

Cât pentru „regularea” raporturilor de proprietate ale grănițelor, acesta putem sci dinainte ce va să dică. Banffy a dovedit-o încă pe timpul când era fișpan la Bistrița. De sigur, surprinderea, ce-o prepară ministrul de justiție prin proiectul său Românilor grănițeri, numai plăcută n'are să le fiă, căci se vor căuta și cu asta ocaziune toate ușițele pentru de-a introduce în proprietatea foștilor grănițeri români pe toate lichelele, pe toți veneticii străini. Cel puțin durerosele experiențe din trecut, abstragând dela alte considerațiuni, ne îndreptățesc la aceste presupuneri.

Și mai și este apoi așa dîsa „regulare a cestiunilor urbariale”. Acesta a devenit o adevărată vacă de muls a „nemeșilor” unguri din Ardeal. N'au fost de ajuns favorurile enorme, ce li-s'au făcut cu ocaziunea despăgubirii regaliilor pe socotela foștilor iobagi români; n'au fost de ajuns nici milioanele, ce din bun senin li-s'au votat anul trecut: dér ca pupăză pe colac se lucrăză acum la storcerea unor nouă favoruri pentru ei prin „regularea cestiunilor urbariale”, cu care se ocupă ministrul Erdély.

Reptila guvernamentală din Clușiu, „Koloszvár”, trebuie că a și simțit ceva în privința acésta, căci în numărul său de astăzi aduce un articol intitulat „Ardealul”, în care din nou dă alarmă, că Ungurii din Ardeal sunt în pericol și că trebuie să li-se vină în ajutor, căci astfel nu vor puté duce la sfârșit opera maghiarării.

„Pretindem”, dice fôia guvernamentală, „un ajutor radical în privința regulării raporturilor de proprietate... căci ceea ce cerem, nu cerem numai pentru noi, ci și pentru patriă”. „Noi”, continuă fôia ungerescă, „pur-tăm aici o luptă grea de cucerire în interesul rasei maghiare, ér lupta acésta o îngreunăză mult miseria, în care ne aflăm în privința materială”.

În aceste cuvinte se oglindéză destul de clar politica de căpătuire, ce se urméză din partea nemeșilor ardeleni sub firma „patriotismului”, în al căruia dos se ascund astăzi atâția vênători murdari de interese personale.

CRONICA POLITICĂ.

— 28 Februarie.

Din Viena i-se depeșéză dîarului „Alkotmany”, că sunt false scirile răspândite de toile liberale, că antisemiții nu vor alege pe Lueger ca primar al Vienei. Din contra antisemiții aleși în consiliul comunal toți au promis solemn lui Lueger, că numai lui îi vor da toate voturile. Alegerea de primar se va face în săptămâna primă a lunii viitoare.

În *Reitz*, lângă Viena, s'a convocat din partea pressei germane creștine din Austria de jos pe ziua de 8 c. o mare adunare poporală. S'au și adunat circa 6000 de omeși și la adunare au luat parte și deputații *Lueger* și *Stein*. Autoritățile însă au disolvat adunarea pe motiv, că „se ține sub cerul liber, ceea-ce n'ar fi permis”. *Lueger* a plecat îndărăt spre Viena, între ovațiunile entusiaste ale mulțimei. Din incidentul acesta de sigur se va face interpellare în Reichsrath.

Ministrul de externe austriac, contele *Goluchowski*, nu a plecat la Berlin Vinerea trecută, după cum fusese plănuț mai înainte, ci alaltăeri, și sosi acolo sêra fiind întâmpinat de ambasadorul austriac *Szögyeny*, de personalul ambasadei și de reprezentanții coloniei austro-ungare.

Din Constantinopol se depeșéză următoarele: Sosirea principelui *Ferdinand* al Bulgariei se ascéptă pe ziua de 25 c. La sêrbările încoronării pãrechei imperiale rusești va lua parte o deputațiune estra-ordinară turcescă, constătătoare din următoarele persoane: *Zia-Pașa*, *Karalheodory Effendi*, *Schakir-Pașa*, *Fack Bey*, un secretar și un adjutant. În fine se anunță, că *Izzet-Pașa* a fost grațiat și numit comandant al diviziei de cavaleriă din Aleppo.

În consiliul ministerial, ce s'a ținut alaltăeri în Elysee, președintele *Faure* subsemnă numirea prințului *Henri de Orleans de cavalier al „Legiunii de onor”*, ca recunosință pentru meritele câștigate pe terenul explorărilor făcute în Yuenan și Birma.

Situația în Italia.

Diarul „Piccolo” anunță, că generalul *Baldissera* a dat ordin pentru deținerea generalului *Baratieri*. Asemenea au fost deținuți generalul *Ellena*, colonelul *Ballenzano* și mai mulți ofițeri.

Tot același dîar anunță, că oei doi prinți *abesinieni*, cari au fost răpiți înainte cu două luni din Elveția, unde se aflau la studiu, și cari în timpul din urmă se aflau în tabăra generalului *Baratieri*, după lupta dela *Adua* s'au refugiat la *Adigrat*.

Din *Massauah* a sosit în 8 c. o depeșă privată, în care se spune, că deja la 2 c. telegrafase majorul *Prestinari*, comandantul fortăreței *Adigrat*, că el este hotărât să apere fortăreța până la extrem. În depeșă sa *Prestinari* mai adause, că în fortăreță se află provisiune pentru o lună, eventual și pentru timp mai îndelungat, decă se vor micșora porțiunile. În *Adigrat* se află 300 bolnavi și rebelii se află într'o depărtare numai de un kilometru de fortăreță. Muniția este destulă. Bravul major fiu depeșă sa cu următoarele cuvinte: „Italia se nu-și facă griji din cauza noastră. Noi ne vom împlini datorința până la moarte”.

„Agenția *Stefani*” anunță, că în Asmara sosese necentenit despărțăminte de soldați fugari și răniți, și că, după spusele spionilor, perderile *Soanilor* încă sunt foarte considerabile. Se confirmă din toate părțile atitudinea strălucită și eroică a brigadelor generalilor *Dabormida* și *Albertone*. În oât despre generalul *Arimondi*, se afirmă, că el zace rănit în *Adua*.

Mai multe dîare din Roma publică următoarea listă ministerială: *Rudini*, presidiu și interne; *Ricotti*, resbel; *Brin*, externe; *Costa*, justiția; *Peruzzi*, tesaur; *Granturco*, culte; *Rachia* sau *Corsi*, marină; *Colombo* sau *Branca*, eventual interim. *Picazzi*, finanțe; *Gucciardini*, agricultură; și *Caetani di Sermoneta*, postă și telegraf.

SCIRILE DILEI.

— 28 Februarie.

Proces de pressă. Alaltăeri s'a pertractat înaintea tribunalului din Budapesta procesul de pressă, intentat de procuratura supremă lui *Isidor Ziak*, scriitor ad-

vocațial în Neoplanta. Ansă la acest proces a dat un articol intitulat „*Banditism politic*” și publicat în diarul slovac „*Narodnie Noviny*” dela 21 Maiu 1895. Articolul a fost scris de *Ziak* și procurorul a descoperit în acela „delictul defăimării publice comis contra guvernului ungar”. După-ce jurații declarară cu 10 contra 2 voturi, că autorul amintitului articol e vinovat pentru delictul defăimării publice, tribunalul îl osândi pe *Isidor Ziak* la 4 luni închisore ordinară și 100 fl. amendă.

— o —

Concertul *Kastner* nu se va da mâne, întreprinz unele piederce neprevădute.

— o —

Rectificare. În N-rul de eri al fôiei noastre, la corespondența din Bihor, în două locuri s'a strecurat numele „*fișpan*”, în loc de *fișpan*. De-aseenea la „*Internatul român din Viena*”, rëndul 17 de sus, este a-se ceti: „*Având a se trimite „sumele” colectate*” etc., în loc de „*numele*” etc.

Un nou debut al episcopului Szabo.

Episcopul dela Gherla a ținut să se illustreze cu o nouă circulară, caracteristică în felul ei, pe care a adresat-o dîilele trecute către „clerul din întreaga diecesă”. În circulară se avertiséză clerul, ca să se ferescă a lua parte „în ori-ce feliu de atari mișcă mînte, cari ar avé de urmare naturală clătinaarea încrederei, care a fost până acum în loialitatea veneratului cler”.

Cel va fi îndemnat pe episcopul Szabo să vină tocmai acum cu un astfel de avertisment la adresa clerului său, nu putem sci. Atâta însă se vede lămurit, că episcopul Gherlei,—neținend sémă de demnitatea și patriotismul probat al clerului căruia îi se face mare ofensă prin asemenea lecțiuni,—a voit să facă și prin acésta un serviciu de polițaiu stăpânilor săi dela Budapesta.

Eată textul circularii, pe care o redăm fidel, cu toate erorile mari stilare, ortografice și tipografice, așa cum a fost trimisă:

„*Reverendisimiloru în Churistos Frati Vicar Forane, Archidiaconi și Multu Onorabilor Frati Protopopi și Preoti!*”

„Cu ordinațiunile cercularii de dto. 23 Nov. 1889 Nr. 8269 și de dto. 26 Martiu 1894 Nr. 3462 sa atrasu atentiunea Fratiloru vostre la relatiunea dintre baserica și statu și la virtutile cetatienesce, prin cari trebuie se se distinga preotulu amesuratu ohiamarei subline de pastoriu sufletescu. Pre cum sa accentuatu în acele ordinatuni clerulu acestei diecese totu deaun'a a dovedit cu cuventulu si cu fapt'a fidelitate neinfraanta catra preainaltulu Tronu supunere si ascultare facia de legile tieriei si iubire sincera si loiala in privintia patriei. — Si candu o constatamu acésta si acumu din impregiurarea scirei din locu competenut intru ingrigirea facia de pastrarea bune reputatiuni a veneratului cleru si in legatura cu acésta de binele basericeii și a poporului credinciosu am aflu de bine a ve reflecta parintiesce, ca se ve feriti a lua parte in ori ce feliu de atari miscaminte, cari aru avé de urmare naturala clatinarea încrederei, care a fostu pana acumu in loialitatea veneratului cleru.

„Din siedinti'a consistoriala ținuta în Gherla la 12 Februaru 1896.

Joanu Szabó m. p.

Epp. gr.-cat. de Gherla.”

Din Bucovina.

— Cernăuți, 4 Martie.

Atât nou denumitul Archiepiscop și Metropolit *Arcadie Ciupercovici*, cât și vicarul general *V. Ripta*, sunt acei bărbați, dela cari Archidieceasa așteptă aji sanarea multelor sale neajunsuri, între cari numără în primul rând ameliorarea congruei preoțești, introducerea unei discipline corecte, fundată pe adevăr și stinsă obiecti-

vităte, ér în genere ridicarea prestigiului bisericeii noastre din țără, care prin unii membrii ai consistoriului present, porniți de rea voință, precum și prin pleiada nepotismului, sub care povară greu gemea sêrmanul cler archidieceșan, — a suferit atât de mult.

Întărirea Sionului ortodoxiei în Archidieceșă, prin o descendență clericală devotată, se poate aștepta numai atunci, decă împărțirea bunurilor pământestești, adecă: conferirea parochiilor se va face după merit și serviț, ér nu după arbitriu și volnică; atunci nu vom vedé numai umbrele de un cler suferitor, ca cooperatori până și peste 20 de ani, nu vom vedé un cler cu studii academice istovit de nevoi și neajunsuri, nu vom mai vedé un cler, care își blastamă momentul, când a intrat în dogma clericală, și își deplânge sôrtea, neputându-și crește copiii. Sub acești bărbați se așteptă că se va introduce în Archidieceșă o disciplină imparțială obiectivă și fără de patimi personale, cari patimi au distrus până acuma încrederea în conducătoriile destinelor bisericesce, și mai mult au contribuit la surparea vazei preoțești de-o parte, ér de alta la indolența poporului față de cler.

Avem speranță, că dora va scăpa acum Archidieceșă de umbrele nenorocite de până acum și vom avé bucuria de-a vedé destinându-ni-se nisce protopopi deplin conscii de chiamarea și activitatea lor rodnică prin decanate. La acésta speranță ne îndreptătesce și esperiențele noului Metropolit, dela care, prin devotatul sucurs al noului vicar Archidieceșan, se aștepta, că va afla motive suficiente a-se încunajura atât în Consistoriu, cât și prin decanate ou bărbați apti, cu caractere firme și intacte, cari vor fi într'adevăr sarea și lumina clerului în Archidieceșă, — oăci cu ființe discreditate înaintea publicului mare în modul cel mai drastic și inferior, cu ființe de caracter josnic și accesibile la patimă și răsbunare, nu se va mai puté administra cu succes Archidieceșă.

Sever.

Coresp. part. a „Gaz. Trans.”

Nușfalău, 6 Martie n. 1896.

În ziua de 9 Februar n. c. în comuna *Figa* s'a aranjat o petrecere de iernă, la care și eu am luat parte și după ce ved, că nu s'a scris nimica în public despre acea petrecere, imi iau libertate, cu buna voința Onor. Redacțiunii, a scrie câte-va șire eu.

Mai întâiu mă simt dator să amintesc, că comuna *Figa* este un sat mic, cu circa 80—90 familii curat românesce. Eu, care am vedut comuna acésta înainte cu 16 ani în o stare de tot miseră, mărturicesc bucuria, ce am simțit acuma, când am aflu'to după 16 ani schimbata într'o stare bună și înfloritore; astăzi poporul de aci este harnic, are o șoolă frumusească și ținută în curățeniă. Am mai înțeles, că se pregătesc a-și edifica o biserică de pãtră. Bunastarea și înflorirea acestei comune are poporul de-a o mulțumi preotului lor, d-l *Simvon Popan*, care de 15 ani, de când e preot aici, și-a dat totă silința, ca poporul să înflorească, biserică și școala să fiă în rënd bun.

Petrecerea s'a ținut în casa școlară, sala de joc era aranjată cu gust, pe oât numai se poate într'o comună mică ca *Figa*. Deși timpul nu a fost destul de favoritor, totuși s'a adunat un public destul de frumos, ca să facă bucuria poporului din comuna, care-l aștepta cu cea mai mare dragoste și iubire.

Petrecerea a fost curat românescă; copile tinere cu feciori sdraveni, bărbați viguroși cu neveste sănătose, și-au petrecut în voia bună cu jocuri și cântece românesce, de nimeni conturbați.

Dintre d-șore am observat pe *Lucreția* și *Eugenia Sigarteu*, *Rosalia Micu*, *Maria Moșișu*, *Vironica* și *Maria Morariu* și încă câteva, cari le-am scăpat din memoriă; dintre domni: *Samson Onighi* preot în *Malia*, *Bartolomeu Sigarteu* proprietar în *Șintereag*, *Georgiu Micu* notar în Nuș-

falău, Vasiliu Moişiu proprietar în Arpaş-tu etc.

Costumul național a fost bine reprezentat și acelor d-șore, care-l purtau, le sta foarte bine. Petrecerea și-a ajuns culmi-națiunea la 12 ore noaptea, când bravul învățator d-l Elia Blaga, stud. abs., în frun-tea a 12 tineri din Figa, îmbrăcați în pi-torescul costum național, au surprins pu-blicul, care îi aplauda în mod afectuos. Aceștia prin jocurile naționale „Bătuta“, „Călușierul“ și „Românul“, prin ținuta eroică a tinerilor, punctualitatea vătafului în conducerea jocurilor a amusat mult pu-blicul și l'a dispus foarte bine.

Ce se ține de venitul material al aceș-tei petreceri el nu a fost mare, însă a fost destul, ca în alte timpuri să se pōtă aș-tepta și la mai mult, după ce începutul a fost destul de bun.

G. M.

Academia Română

Sesiunea generală din anul 1896.

(Urmare.)

Publicațiunile Hurmuzaki și cercetări istorice.

Marea publicațiune istorică, care de 16 ani se face sub îngrijirea Academiei și sub numele întemeietorului ei Eudoxiu Hurmuzaki, s'a continuat și în anul trecut. În acest an însă, dezvoltarea acestei lu-crării a fost restrinsă, din cauză că minist-terial instrucțiunii publice a redus cu 8000 lei subvențiunea anuală dată de stat, scă-đend'o dela 33.000 lei la 25.000 lei. Prin această reducere, s'au făcut cu neputință unele cercetări de documente în arhive străine și s'a mărit tot de-odată suma da-torită pentru tipărirea publicațiunii. Tot din această cauză, în acest an s'a tipărit mult mai puțin decât în anii trecuți.

Ministrul actual al Instrucțiunii pu-blice, d-l coleg P. Poni, a îngrijit a se restabili în buget subvențiunea întrégă de 33.000 lei, ca și în anii trecuți. Astfel, pu-blicațiunea și cercetările făcute pentru densa se vor pută desvolta fără pedecă.

Lucrările făcute pentru această pu-blicațiune în anul trecut sunt următoarele:

1. Din *Tomul II, partea 5-a*, format din documente din anii 1552—1566, adu-nate din diferite publicațiuni străine de d-l N. Densușianu, s'au tipărit cōlele 27—74. Volumul este deci aproape terminat și cuprinde până acum 291 documente.

2. Din *Tomul IX*, cuprinđend docu-mente din arhive străine dela Veneția, Stockholm și din alte orașe, precum și din colecțiunea de documente originale străine a Academiei, s'au tipărit cōlele 41—60 sub îngrijirea d-lui I. Slavici. Volumul cuprinde până acum 650 documente din anii 1650—1712.

3. *Tomul III din Suplementul II*, cu-prinđend documente din arhivele și bi-bliotecile polone, a început a se tipări sub îngrijirea d-lui Ioan Bogdan, drept conti-nuare la celelalte două volume din același suplement. S'au tipărit întâiele 4 cōle, cu-prinđend 25 documente.

4. S'a dat la tipar *Indicele alfabetic* al materiilor cuprinse în tomurile I și II din *Suplementul I* al publicațiunii. Documen-tele din aceste două volume, provenind din același izvor, care este Ambasada Fran-ciei dela Constantinopol și Consulatele ei din Principate, formeză un corp de infor-mațiuni, a căror întrebuițare va fi foarte mult înlesnită prin acest indice, care a fost început de abatele Fauvin dela Praga și terminat acum de d-l N. Hodoș.

5. Traducerea românească a tomului II din *Fragmente din Istoria Românilor* de E. Hurmuzaki făcută de d-l I. Slavici a în-ceput a se tipări. S'au tipărit până acum 3 cōle.

6. Colecțiunea manuscriselor rămase dela nemuritorul Eudoxiu Hurmuzaki, date de familia lui spre publicare statului român și afiatore astăzi în păstrarea Academiei, s'a adaus cu alte manuscrite descoperite în anul trecut în hârtile familiei Hurmu-zaki și dăruite de d-l Baron Eudoxiu Hurmuzaki, nepotul ilustrului cercetător. Aceste manuscrite au fost prezentate Aca-

la 14 Aprilie anul trecut și... cuprind aproape tōte lucrări și note, cari vor trebui să fiă tipărite în seria fragmentelor.

(Va urma.)

Omor ritual?

Dela procesul senzațional din *Tisza-Eszlar* încōce s'au mai ivit din timp în timp casuri suspecte, că Jidani fanatici ar fi comis omoruri rituale; tot-deuna însă procesele pornite pentru astfel de omoruri s'au finit cu aceea, că „Jidani ar fi pe ne-drept învinovați“, și tōte aserțiunile des-pre omoruri rituale ar fi minciuni și de-făimări“.

Acum în timpul din urmă s'a ivit însă un cas foarte caracteristic de „omor ri-tual“, în urma căruia s'a pornit un proces, despre care nici decum nu se pōte pre-vedé cum se va fini. Casul este urmă-torul:

În 6 Septembrie 1895 s'a aflat mōrtă fiica de 5½ ani a țeranului Iosif Balass din comuna *Garam-Kis-Sallo*. La cap, la gât și la piept îi lipsea fetei mōrte pielea și o parte de carne, și s'a constatat, că părțile aceste au fost rupte și tăiate de pe trupul fetei, înainte de ce ar fi murit ea.

Locuitorii amintitei comune, și mai ales preotul Ioan Fuss, erau de firma con-vingere, că fetița Iulia Balass a căzut vic-timă unui omor ritual. Fuss și publică în „*Magyar Allam*“ un articol, în care accen-tuă, că în timpul, când dispărū fetița, erau adunați la cărciumarul satului, *Ignaz Adler*, o mulțime de Jidani, între cari mai mulți „*șaheri*“.

În urma acesta cărciumarul Adler intentă *proces de presă* diarului „*M. All.*“ și autorului articolului din cestiune. Tri-bunalul din *Ipolysag* începū cercetarea și o estinsă și asupra lui Adler, dēr mai târziu sistă ori-ce procedură contra aceș-tuia pe motiv, că contra lui Adler și contra conșoților săi nu s'a ivit alt moment suspect, decât singur numai acela, că ei aparțin confesiunii israelite.

Diarele, mai ales cele antisemite, din Austria și din străinătate și-au dat de re-peșite-ori părerile în această cestiune, și aproape tōte afirmă, că numai Adler a putut fi omoritorul.

Locuitorii comunei *Garam-Kis-Sallo* erau foarte înverșunați asupra cărciumaru-lui Adler și în continū îl amenințau, ba odată îi sparseră ferestrele.

De un timp încōce se observă însă, că Adler nu mai este la minte întrégă și astfel Vinerea trecută el fū dus de cătră fiul și ginerele său la Budapesta pentru de-a consulta medicii. Aceștia constatară, că Adler suferă de *alienațiune mentală*; el plângea necontenit și cădea în leșin. Vi-neri sēra când fiul său adormi, bătrânul Adler se furișă afară din odaia, în care se aflau ambii și se *spēndurā în curte*.

Cum se vede, totul se petrecū în mod foarte curios și misterios. Fiul lui Adler declară, că el *va continua procesul* de presă intentat de tatăl său. Se crede, că pertra-ctarea finală va fi la 26 c.

„ALBINA“ în 1895.

Raportul Consiliului de administrațiune cătră adunarea genera a acționarilor din 28 Martie 1896.

(Fine.)

Depunerile:

Cu finea anului 1895 erau la institut 7175 depuneri în sumă de 5.115,235 fl. 46 cr., cu 170.008 fl. 37 cr. mai mult de-cât în anul precedent.

Escomptul de cambii:

Starea portofoliului cu finea anului 1895 era de 19,472 cambii în valōre de 3.316,761 fl. 21 cr., față de anul prece-dent mai mult cu 283.951 fl. 66 cr.

Împrumuturi hipotecare:

În 31 Decembrie 1895 erau 2550 oblig. în sumă de 2.041,749 fl. 08 cr., o creștere de 146,912 fl. 46 cr. față de anul precedent. Aceste pretensiuni sunt asigu-rate prin ipotece de un areal peste tot

de 95.920 jugēre 1116 stângini □ în va-lōre de 7.450,520 fl., fiind coprinse aici și edificiile.

Credite cambiale cu acoperire hipotecară:

Cu 31 Decembrie 1895 erau 413 împrumuturi în sumă de 588.841 fl. 50 cr, față de anul precedent o creștere de 56,717 fl. 80 cr.

Credite de cont curent:

Cu finea anului 1895 erau 212,706 fl. 33 cr., mai mult cu 85,313 fl. 04 cr. față de anul precedent.

Primită această propunere, dividendă anului 1895 va rămānē tot cea din anul precedent, adeocă 16 fl. *de acțiune vechiă* și se pōte ridica imediat după adunarea ge-nerală. Fondul special de rezervă înființat în 1892 se ve urca la cifra de 220,423 fl. 25 cr. Fondul de pensii al funcționarilor la 102,096 fl. 87 cr.

Terminānd, Vē prezentăm rațiociniul ou tōte conturile sale, rugāndu-vē, ca după ce veți fi ascultat și raportul comitetului de supraveghiere să binevoiți: 1) a lua spre scire raportul acesta, a aproba bilan-țul încheiat la 31 Decembrie 1895 și a da direcțiunii și comitetului de supraveghiere absolutoriu pentru gestiunea lor pe anul expirat; 2) a primi propunerea noastră re-lativ la distribuirea profitului net; 3) a distribui suma destinată spre scopuri cul-turale și de binefacere; 4) a ficsa prețul marcelor de presență pe anul curent; 5) a primi propunerea noastră referitoare la înființarea unui fond de garanță pentru scrisorile fonciare de 200,000 fl. din fon-dul special de rezervă, în sensul §-lui 97 din statute; 6) a alege doi membri în con-siliul de administrațiune.

Din ședința direcțiunii din 24 Fe-bruarie 1896.

I. Hannia m. p. Cosma m. p.
președinte. director executiv.

Mulțămită publică.

Sibiu, 20 Febr. v. 1896.

Cu ocaziunea ședinței publice, aran-giată de cătră societatea de lectură „*Andrei Șaguna*“ în 29 Noemvre st. v., în memoria Marelui arhiepiscop Andrei, au încurs oferte benevole în favorul societății dela următorii p. t. d-ni:

Ilustr. Sa Dr. Ilar. Pușoiariu, arhi-mandrit-vicariu arhiep. 5 fl., Dr. R. Roș-ca, director semin. 3 fl., Al. Lebu, mare propriet. 3 fl., Dr. P. Șpan, prof. sem. 2 fl., Pant. Lucața, ases. consist. 2 fl., I. Papiu, protopresb. 2 fl., Dimitrie Comșa, prof. sem. 2 fl., Dr. Elie Cristea, secretar consist. 2 fl., Dr. V. Bologa, director 2 fl., Nic. Borzea, preot în Viștea inf. 2 fl., Dr. I. de Preda adv. 2 fl., I. Hauea, director sem. pens. 2 fl., Dr. N. Vecerdea, adv. 2 fl., N. Cristea, asesor consist. 2 fl., Dr. Amos Frāncu, adv. 2 fl., G. Dima, prof. de musică 2 fl., N. Opris, preot în Șura mare 1 fl. 50 cr., Toma Ienciu, notar în Fofeldea 1 fl. 50 cr., I. Costin, redactor 1 fl., Familia Simtion 1 fl., Ars. Bunea, secretar 1 fl., N. Dragomir preot în Por-cești 1 fl., S. Dăian, econom 1 fl., Dr. I. Stroia, prof. sem. 1 fl., N. Tabăoariu 1 fl., Dr. D. P. Barcian, prof. sem. 1 fl., I. Ghibu, prof. sem. 1 fl., N. Lupean 1 fl., D-na Paraschiva Saftu 1 fl., Dr. V. Saftu, prof. sem. 1 fl., Dr. A. Tincu, adv. 1 fl., Ilie Moga, invet. 1 fl., D-na Paraschiva Rebegea 1 fl., D. Cunțan, prof. sem. 1 fl., Familia Trifan 1 fl., I. Popa, inv. 1 fl., D-na Ana Pasou 1 fl., D-șora Mariōra Pasou 50 cr., N. N. 1 fl., I. Iordache inv. 50 cr., C. Prie, preot în Secădate 50 cr., Elisabeta Rempold 50 cr., C. Popa, invet. 50 cr., D-na Maria Andraș 50 cr., N. Stoica, inv. în Șura mare 50 cr., I. Opris, propr. în Șura mare 50 cr., N. N. 50 cr., I. Coțiofan, voluntar 50 cr., M. Mihai, propr. 50 cr., G. Hango, econ. sem. 50 cr., A. Filip 50 cr., St. Căpățină 30 cr.
(Va urma.)

SCRII ULTIME.

Budapesta, 10 Martie. Din izvor semi-oficial se comunică, că în mi-

nisteriul instrucțiunii publice s'au început deja lucrările pentru *revisui-rea legii privitoare la instrucțiunea po-porală*.

Budapesta, 11 Martie. În ședința de ađi a camerei deputaților, minist-terul de comerț a prezentat proiectul de lege privitor la construirea liniei ferate Vințul de jos — Sibiu — Turnu-roșu. Proiectul încurēnd va deveni lege.

Berlin, 11 Martie. Impēratul a primit ađi în audiență pe ministrul de externe Goluchowsky. Audiența a durat ¾ oră.

DIVERSE.

Regele Menelik. Regele Menelik al Abesinie, învingătorul asupra Italianilor, despre care în timpul din urmă se vor-besce atât de mult, este de 54 ani. Are un tip adevărat oriental și ține mult la credința străbună. Iubesce ideile moderne și e amic al înaintărei, și a civilizațiunii. Haremul și'l pōrtă cu sine, deōre-ce la Șoani e datina, că pe bărbați îi însoțesc femeile chiar și în luptă. Are la îndemână telegraf și telefon. Menelik are o față pa-lidă și barbă neagră. Ii plac datinele euro-pene și cea mai mare dorință a sa este, să pōtă cōlțori odată prin Europa. A în-vetățat foarte iute limba italiană. El lucră împreună cu secretarii și tălmaicii săi, noșți întregi și pe miniștri îi chiamă peste ți și de câte trei ori la sfat. Se ăice, că Menelik într'atata iubesce pacea, încōt ar fi aplicat să încheie cu Italianii chiar și o pace rușinosă, și el n'ar pretinde nici desdaunare de rebel nici teritor dela Italiani. Mene-lik, înainte de-a începe rebelul, a ordonat soldaților săi, că, deocă ei vor prinde ostași italieni, să nu tracteze rēu cu ei și cu deosebire să tracteze bine cu țiaristii. „Vē însemnați bine“ ăice Menelik solda-ților, „deocă prindeți în rebel pe vr'un țiar-ist italian, să-l lăsați în pace, pentru-că aceștia sunt scriitori, și tot ce e scrise, e sfânt“. Acest cuvēnt, într'adevēr însemnă foarte mult la un Oriental. Un țiarist fran-ces scrie despre Menelik următoarele: „Re-gele m'a primit în audiență privată. Nu l'am recunoscut. Dela ultima convenire a noastră se pare ca și când ar mai fi crescut. Nu mai e acela, care a ăis odată în Eu-toto, „că darurile nōstre întru-ader dis-par față de mărețele vōstre daruri“. Se ăice, că ămenii fac evenimentele, ăr eu stānd înaintea Majestății etiopene m'am cugetat, că ăre nu evenimentele fac pe ămenii? Menelik imi mai ăise, că pe el îl dōre foarte tare bătălia acēsta, care a costat atāția Creștini și încă va mai costa. „Tu scii bine, că eu mē înflor la vōrsare de sānge“, imi ăise Menelik, și apoi con-tinuu: „Când am ocupat cetatea Herrart, acolo se aflau o mulțime de rēsculați, cari toți au meritat să fiă ămoriți, eu însă i-am grațiat și liberat“.

O vizită plătită de medic. Sē crede, că nimic nu-i mai rēu pentru un medic, de-cât atunci, când vizitează pe un bolnav, care nu-i plătesce; dēr câte-odată i-se în-tēmplă și mai rēu.

Intr'o ăi merse la un medic un om foarte necăjit și cu lacrimi în ochi, ce-rēndu-i ajutor pentru unul din copii săi, care era greu bolnav. Doctorul îi rēspunse:

— „Și eu sunt cam bolnav, am fri-gur, și pentru că n'am trāsură, te rog să-mi aduci d-ta una, și eu voi face tot posibilul ca să pot merge“.

Tatăl copilului bolnav se întōrse în adevēr cu o trāsură, și doctorul avū no-rocul să scape pe copil din bōlă; dēr când trimise doctorul un cont de 10 lei pentru visita sa, tatăl copilului îi trimise și el un cont de 15 lei. Era plata trāsurei, pe care o luase dela un vecin al său. Lu-crul a ajuns înaintea judecāții, care hotărî ca doctorul să plătescă clientului di-ferința de 5 lei.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Rohseidene Bastkleider fl. 8.65

bis 42.75 per Stoff zur kompletten Robe. — Tussors und Shantungs-Pongees — sowie schwarze, weiße und farbige Henneberg-Seide von 55 fr. bis fl. 14.65 per Met.

Seiden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hofl., Zürich.

PUBLICAȚIUNE.

Bunurile societății fost. grănițierilor din Teiuș, prin sentența judecătorească ajunsă în putere de drept sunt a se

impărți între îndreptățiți — spre a se putea efectua această împărțire. — Se caută cumpărători la 2 mori (à 3 petri una) estimate cu 28.000 fl.

Amatorii se caută a intra la învoială cu comitetul fost. grănițierilor din Teiuș, comit. Albei-Inferioare spre ale putea obține. 934,1—5

Cursul la bursa din Viena.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ung. de aur 4%) and Price (e.g., 122.40)

Table with 2 columns: Item (e.g., Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.) and Price (e.g., 121.40)

Table with 2 columns: Item (e.g., London vista) and Price (e.g., 120.75)

Cursul pietei Brașov.

Din 11 Martie 1896.

Table with 2 columns: Item (e.g., Bancnote rom. Camp.) and Price (e.g., 9.50 Vënd. 9.54)

Mostre atrăgătoare

pentru mușterii privați gratis și franco. Cacte cu mostre, cum nu s'au mai vădit până acum, pentru croitori, nefrancate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian și Dorsing pentru înaltul cler, stofe prescise pentru uniformele funcționarilor c. r., asemenea pentru veterani, pompieri, gimnastici; livree-uri, postavuri pentru biliarde (mese de joc), și trăsuri. — Asortiment foarte bogat de LODEN din Stiria, Carniola și Tirol, pentru BĂRBAȚI și DAME, cu prețuri originale ale fabricii, nu pot nici o concurență.

Cine vooșce a cumpăra postavuri eftine, solide, trainice, din lăună curată, ăr nu sdrențe eftine, carl nu prețueșce nicl cât cusutul croitorului, sē se adreseze la

JOH. STIKAROFKY în Brünn. (Centrala industriei de postavuri austriace).

Deposit permanent de postavuri peste 1/2 milioane florinl.

Trimiterea numai cu ramburse.

Se se feroseca

cumpărătorii de agenți și mamulari, care sub marca „Marfa lui Stikarofsk“ oferă alte mărfuri false. La astfel de omeni eu nu vënd sub nici o condiție marfa.

899,4—24.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1895.

Main railway schedule table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Ghirișă - Turda, Copșa-mică - Sibiu - Avrigă - Făgăraș, Simeria (Pisk) - Hunedóra, Brașov - Zărnești, Mureș - Bistrița, Arad - Timișóra, Sibiu - Cisnădie, Sighișóra - Odorheiu-săcuesc.

Nota: Orelle însemnate în stănga stațiunilor sunt a se oeti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnează orelle de noapte.